

اثر محلول‌پاشی عناصر کم مصرف منگنز، روی و بور در مراحل مختلف رشدی بر خصوصیات کمی ارقام گندم دیم

مجید احمدی^۱، ناصر محب‌علی‌بور^{*۲}، ولی فیضی اصل^۳ و ایرج اسکندری^۳

چکیده

به منظور مطالعه اثرات محلول‌پاشی عناصر کم مصرف منگنز، روی و بور بر عملکرد و اجزای عملکرد گندم دیم، آزمایشی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی به صورت کرت‌های دو بار خرد شده با سه تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم (مرااغه) به مدت یک سال زراعی (۱۳۸۷-۱۳۸۸) اجرا شد. ارقام آذر^۲ و هما در کرت‌های اصلی، زمان محلول‌پاشی در سه مرحله پنج‌هزاری (GS32)، ساقه رفتن (GS37) و ظهور برگ پرچم (GS64) در کرت‌های فرعی و محلول‌پاشی عناصر کم مصرف (شاهد، آب خالص، سولفات منگنز به غلظت هفت در هزار، سولفات روی به غلظت پنج در هزار و اسید بوریک به غلظت سه در هزار) در کرت‌های فرعی در فرعی قرار گرفت. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر محلول‌پاشی عناصر کم مصرف بر عملکرد دانه، تعداد سنبله در واحد سطح و وزن خشک برگ پرچم، شاخص برداشت، وزن تر برگ پرچم و وزن آب بافت معنی‌دار بود. نتایج مقایسه میانگین عملکرد دانه نشان داد که بیشترین مقدار این صفت به میزان ۱۴۱۸ کیلوگرم در هکتار از تیمار اسید بوریک سه در هزار و کمترین آن به میزان ۱۲۸۵ کیلوگرم در هکتار از آب خالص به دست آمد. مطابق این نتایج محلول‌پاشی سولفات منگنز هفت در هزار و سولفات روی پنج در هزار اثر معنی‌داری در افزایش عملکرد دانه گندم دیم نداشت. بیشترین تعداد سنبله در واحد سطح از محلول‌پاشی سولفات منگنز هفت در هزار و بیشترین میزان وزن تر و خشک برگ پرچم از اسید بوریک سه در هزار حاصل گردید. مناسب‌ترین مرحله برای محلول‌پاشی، مرحله پنج‌هزاری بود که بیشترین عملکرد دانه (۱۶۳۰ کیلوگرم در هکتار) بدست آمد. رقم آذر^۲، از لحاظ عملکرد بیولوژیک و دانه به ترتیب به میزان ۳۲ درصد (۱۶۵۰ کیلوگرم در هکتار) و ۳۶ درصد (۶۴۸ کیلوگرم در هکتار) برتر از رقم هما بود.

واژه‌های کلیدی: گندم دیم، محلول‌پاشی، عناصر کم مصرف، سولفات منگنز، سولفات روی، اسید بوریک.

تاریخ دریافت: ۹۲/۲/۵   تاریخ پذیرش: ۹۲/۷/۱۵

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میانه، میانه، ایران.

۲- عضو هیأت علمی، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد میانه، میانه، ایران.

*تویسته مسئول: n.mohebalipour@yahoo.com

۳- عضو هیأت علمی، مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم کشور، مرااغه، ایران.

عناصر غذایی مطلوب‌تر از کاربرد خاک مصرف این کودها است، زیرا تحت این شرایط جذب مواد غذایی کاهش می‌یابد. عناصر ریز مغذی مانند آهن، مس، روی، مولیبدن و منگنز اگر به صورت نمک به کار برده شوند، به سرعت در خاک به فرم غیر محلول در می‌آیند، بنابراین جذب آن‌ها توسط گیاه کاهش می‌یابد (Datir *et al.*, 2012; Weggler, 2003). میزان کلروفیل و تجمع متabolیتها در اندامهای هوایی تحت تاثیر روی افزایش می‌یابد. تغییرات در میزان کلروفیل می‌تواند ناشی از تأثیر روی بر فرآیندهای نموی که منجر به سنتز کلروفیل می‌شود، باشد (Arif *et al.*, 2012).

منگنز نیز به عنوان عامل فعال‌کننده در بسیاری از آنزیم‌ها به‌ویژه آنزیم‌های درگیر در فرایندهای فتوستتری گیاهان نقش دارد. کمبود منگنز باعث کاهش رشد، نکروزه شدن و ریزش Kabata-Pendias and (Pendias, 1999).

روی نقش بسیار مهمی در ساختمان بسیاری از آنزیم‌ها و عملکرد آن‌ها به عنوان کوفاکتور دارد (Grotz and Guerinot, 2006). مطالعات انجام گرفته توسط فیضی‌اصل و ولی‌زاده (Feizi-Asl and Valizadeh, 2003) گندم دیم به طور متوسط سه درصد از کود روی به کار رفته در خاک در پایان سال زراعی جذب و ۹۷ درصد آن در خاک باقی می‌ماند. ایلماز و همکاران (Yilmaz *et al.*, 1997) در ترکیه مصرف خاکی و محلول‌پاشی سولفات روی را روی گندم مورد مطالعه قرار دادند. نتایج نشان داد که عملکرد گندم با مصرف خاکی و محلول‌پاشی به ترتیب ۱۹ و ۴۰ درصد و غلاظت روی در دانه به میزان هشت میلی‌گرم در کیلوگرم افزایش یافت.

قادری و ملکوتی (Ghaderi and Malakoti, 1999) نشان دادند که حداکثر عملکرد و افزایش غلاظت پروتئین و غنی‌سازی با مصرف توان خاکی و محلول‌پاشی به دست آمد. نتایج آزمایش‌های متعدد نشان داد که اگر برای افزایش عملکرد، غلاظت بالای عناصر کم مصرف و بهبود کیفیت (پروتئین دانه) مطرح باشد، مصرف توان خاکی و محلول‌پاشی (Yilmaz *et al.*, 1997) توصیه می‌گردد. ایلماز و همکاران (Yilmaz *et al.*, 1997) نیز نتایج مشابهی را در ترکیه به دست آوردند. سادنا و همکاران (Sadana, *et al.*, 1991) نتیجه گرفتند که مصرف خاکی و محلول‌پاشی کودهای سولفات منگنز در گندم، رشد گندم را نسبت به شاهد افزایش داده و مقدار منگنز در دانه و کاه

مقدمه

رشد مطلوب گیاه و حصول حداکثر کیفیت محصول نیازمند وجود مقدار کافی و معادلی از عناصر پرمصرف و کم‌صرف در خاک است. در صورتی که عنصر یا عناصر غذایی در خاک وجود نداشته باشد، باید به صورت کود به خاک اضافه شود. در مواردی عنصر مورد نظر به مقدار زیادی در خاک یافت می‌شود، اما به فرم غیرقابل استفاده بوده و یا جذب آن به دلیل وجود مقدار زیادی از یک عنصر به خوبی انجام نمی‌شود. در این موارد ممکن است از طریق تعییر در وضعیت شیمیایی خاک و یا محلول‌پاشی^۱ به رفع مشکل پرداخت (Hotz and Brown, 2004; Yassen *et al.*, 2010).

عنصر کم مصرف به ویژه روی، منگنز و بور در مزارع و باغها به دلیل حاکمیت شرایط آهکی، کمی مواد آلی، خشکی، حلالیت کم این عناصر در pH آهکی، وجود بیکربنات در آبهای آبیاری و مصرف بالای فسفر عمومیت دارد. استفاده از محلول‌پاشی کودها به ویژه کودهای عناصر کم‌صرف یکی از اقتصادی‌ترین روش‌های مصرف کود می‌باشد که در مقایسه با مصرف خاکی آن هفت برابر کارآیی بیشتری داشته و گیاه نیز پاسخ سریع‌تری به مصرف کود نشان می‌دهد (Malakoti and Geibi, 2000).

دلیل این امر، تعادل در فرمولاسیون و کلاته شدن^۲، دقت در زمان مناسب مصرف کود، پخش یکنواخت محلول غذایی در سطوح برگ‌ها و کارآیی بالا در جذب عناصر می‌باشد (Afshar-Monsef *et al.*, 2012).

یکی از شناخته‌شده‌ترین روش‌های مدیریت مناسب محلول‌پاشی علاوه بر تعیین مقدار مناسب برای محلول‌پاشی، تعیین زمان مناسب محلول‌پاشی می‌باشد که با استفاده از این روش می‌توان کارآیی مصرف عناصر را افزایش داده و به عملکردهای بهینه از لحاظ کمی و کیفی دست یافت. محلول‌پاشی عناصر غذایی می‌تواند تعادل مواد غذایی را در گیاه بهبود بخشد. محلول‌پاشی روشنی مناسب برای افزایش مقدار این عنصر در بافت‌های هوایی گیاهان می‌باشد (Welch and Graham, 2004; Shahrokhi *et al.*, 2012).

همکاران (Kohnaward *et al.*, 2012) اظهار داشتند که در مناطق خشک و نیمه خشکی همچون ایران، محلول‌پاشی

¹ Foliar application

² Chelatation

(Feizi-Asl and Valizadeh, 2003). با توجه به بالا بودن مقدار فسفر و پتاسیم خاک مزرعه از حد بحرانی این عناصر برای گندم دیم (۹ و ۲۵ میلی گرم در کیلوگرم خاک)، در این پژوهش از کودهای فسفر و پتاسیم استفاده نشد.

محلولپاشی عناصر منگنز، روی و بور در مراحل مختلف رشد گندم دیم مطابق کدبندی ارایه شده توسط زادوکس و همکاران (Zadoks *et al.*, 1974) و با غلظت هفت در هزار سولفات منگنز، پنج در هزار سولفات روی و سه در هزار اسید بوریک پس از واسنجی سه پاش مورد استفاده، اعمال شد. در مرحله رسیدگی فیزیولوژیک، تعداد سنبله در متر مربع، وزن تر و خشک برگ پرچم در تمامی تیمارها در هر سه تکرار تعیین گردید. هم‌چنین در زمان برداشت محصول، ۱۰ ردیف به طول پنج متر از قسمت‌های یکنواخت هر تیمار به صورت دستی برداشت شده و عملکردهای بیولوژیک، دانه، شاخص برداشت در تیمارهای آزمایشی برآورد شد. برای تجزیه‌های آماری از نرم افزار SAS (v.9.1) استفاده شد و مقایسه میانگین‌ها به روش آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ انجام گرفت.

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که بین رقم، نوع محلولپاشی و زمان محلولپاشی از لحاظ عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، عملکرد کاه و تعداد سنبله در واحد سطح اثر متقابل معنی‌داری وجود داشت. از نظر شاخص برداشت نیز بین نوع محلولپاشی و زمان محلولپاشی اثر متقابل معنی‌داری مشاهده شد (جدول ۱). نتایج مقایسه میانگین برای عملکرد دانه نشان داد که بیشترین مقدار این صفت به میزان ۱۴۸ کیلوگرم در هکتار از تیمار اسید بوریک سه در هزار و کمترین آن به میزان ۱۲۸۵ کیلوگرم در هکتار از آب خالص به دست آمد. مطابق این نتایج محلولپاشی سولفات منگنز هفت در هزار و سولفات روی پنج در هزار، عملکرد دانه گندم دیم را افزایش نداد. هم‌چنین استفاده از محلولپاشی آب خالص باعث شد عملکرد دانه گندم دیم به میزان ۱۳۳ کیلوگرم در هکتار در مقایسه با تیمار شاهد کاهش یابد که می‌تواند به دلیل اثرات سال غیر نرمال و داشتن بارندگی‌های بیش از حد نرمال باشد (جدول ۲). یاسین و همکاران (Yassen *et al.*, 2010) گزارش کردند که محلولپاشی عناصر کم مصرف آهن، منگنز و روی اثر معنی‌داری در افزایش عملکرد و اجزای آن نداشت. این در حالی است که محلولپاشی تلفیقی (توأم) این عناصر

افزایش یافت. مارالیان (Maralian, 2009) اثر محلولپاشی روی و آهن را در مرحله پنجهزنی و خوشدهی بر عملکرد و خصوصیات کیفی گندم نان بررسی نمودند. نتایج نشان داد که محلولپاشی این عناصر باعث افزایش عملکرد و بهبود خصوصیات کیفی گندم در مقایسه با شاهد گردید و کاربرد توأم آهن و روی دارای بیشترین عملکرد بود.

اثر مثبت استفاده از محلولپاشی عناصر ریز مغذی در افزایش میزان رشد و بهبود خصوصیات کمی و کیفی سایر گیاهان مانند سیب‌زمینی (Mosavi *et al.*, 2007)، لوبیا (Berglund, 2002)، سویا (Nadergholi *et al.*, 2011) و Bozoglu *et al.*, 2007 نیز گزارش شده است. این تحقیق با هدف تعیین اثر محلولپاشی عناصر کم‌صرف منگنز، روی و بور در مراحل مختلف رشدی بر خصوصیات کمی دو رقم گندم دیم انجام شده است.

مواد و روش‌ها

آزمایش در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی به صورت کرت‌های دو بار خرد شده با سه تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی دیم (مراغه) به مدت یک سال زراعی (۱۳۸۷-۱۳۸۸) اجرا شد. ارقام آذر ۲ و هما در کرت‌های اصلی، زمان محلولپاشی در سه مرحله پنجهزنی^۱ (GS32)، ساقه رفتن^۲ (GS37) و ظهور برگ پرچم^۳ (GS64) در کرت‌های فرعی و محلولپاشی عناصر کم‌صرف (شاهد، آب خالص، سولفات منگنز به غلظت ۷ در هزار، سولفات روی به غلظت پنج در هزار و اسید بوریک به غلظت سه در هزار) در کرت‌های فرعی در فرعی قرار گرفت. هر کرت آزمایشی شامل ۲۰ ردیف کشت با فاصله ردیف‌های ۲۰ سانتی‌متر و طول ۱۰ متر بود. میزان بذر مصرفی بر اساس ۴۰۰ دانه در متر مربع بود که بر اساس وزن هزار دانه محاسبه و پس از ضد عفوونی با قارچ کش کاربوکسین تیرام به نسبت دو در هزار با استفاده از بذرکار هاسیای مجهز به سیستم جایگذاری کود در پاییز کشت شد. مصرف کودهای نیتروژنی مورد نیاز گندم دیم بر اساس توصیه مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم به میزان ۶۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار از منبع اوره (۱۳۰ کیلوگرم اوره در هکتار) تماماً در پاییز و به صورت جایگذاری انجام شد.

¹ Tillering

² Stem elongation

³ Flag leaf emerging

احمدی و همکاران. اثر محلول‌پاشی عناصر کم مصرف منگنز، روی و بور در مراحل مختلف رشدی...

(Valizadeh, 2003). به منظور تولید اقتصادی گندم دیم باید از تیمارهایی استفاده شود که از عملکردهای بیولوژیک و کاه و کلش کمتر و عملکرد دانه بیشتری برخوردار هستند، زیرا در شرایط تنفس خشکی اندام‌های هوایی بیشتر موجب تلفات آب خاک و کاهش عملکرد اقتصادی گندم دیم می‌شود (Reynolds *et al.*, 2001).

نتایج مقایسه میانگین وزن تر برگ پرچم نشان داد که محلول‌پاشی اسید بوریک و سپس سولفات‌منگنز هفت در هزار توانستند به ترتیب بیشترین وزن خشک برگ پرچم را به خود اختصاص دهند، اما در این میان تنها افزایش حاصل از محلول‌پاشی اسید بوریک (۱۳ درصد) از لحاظ آماری نسبت به تیمار شاهد معنی‌دار بود. اثر تیمارهای آزمایشی بر وزن خشک برگ پرچم نیز مشابه با وزن تر برگ پرچم بود، به طوری که بیشترین مقدار این صفت از محلول‌پاشی اسید بوریک به دست آمد که نسبت به تیمار شاهد افزایش (۱۵ درصد) معنی‌داری را نشان داد (جدول ۲).

در مجموع نتایج این تحقیق نشان داد که محلول‌پاشی سولفات‌منگنز هفت در هزار و سولفات‌روی پنج در هزار اثر معنی‌داری در افزایش عملکرد دانه گندم دیم نداشت، ولی رقم آذر ۲ بهتر از رقم هما بود، به‌طوری‌که به ترتیب ۳۶ و ۳۲ درصد عملکرد بیولوژیک و دانه بیشتری نسبت به رقم هما تولید کرد.

اثرات مثبت و معنی‌داری را بر صفات یاد شده داشتند. نتایج مشابهی نیز توسط سلسی‌پور (Seilsepour, 2007) و الجید و همکاران (El-Majid *et al.*, 2000) گزارش شده است.

نتایج مقایسه میانگین نشان داد که تیمارهای محلول‌پاشی اثر چندانی بر تعداد سنبله در واحد سطح نداشتند، هر چند که تعداد سنبله در واحد سطح (۴۵۶) در محلول‌پاشی سولفات‌منگنز در مرحله ساقه رفتن در رقم آذر ۲ نسبت به سایر تیمارها بیشتر بود. کمترین تعداد سنبله در واحد سطح نیز (۳۳۷/۳) در تیمار شاهد و در رقم هما مشاهده شد.

در بین تیمارهای آزمایشی تیمار شاهد (۰/۳۸) و محلول‌پاشی اسید بوریک سه در هزار (۰/۳۶) بیشترین مقدار شاخص برداشت را به خود اختصاص دادند. محلول‌پاشی سولفات‌منگنز هفت در هزار و سولفات‌روی پنج در هزار شاخص برداشت کمتری از اسید بوریک تولید نمود. این دو تیمار از لحاظ آماری در یک گروه قرار داشتند. به غیر از تیمارهای آب خالص و تیمار شاهد بین سایر تیمارها تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد. کمترین شاخص برداشت از تیمار آب خالص (۰/۳۰) به دست آمد (جدول ۲). بنابراین در تیمار آب خالص نسبت انتقال مواد فتوستزی به بخش‌های اقتصادی گیاه (دانه) کمتر از تیمارهای دیگر بوده و تجمع مواد فتوستزی در بخش‌های غیر اقتصادی گیاه (کاه و کلش) در مقایسه با سایر تیمارها از نسبت بیشتری برخوردار بوده است (Feizi-Asl).

جدول ۱- تجزیه واریانس صفات مورد بررسی

S. O. V.	D.F.	Mean of squares					
		Dry weight of flag leaf	Fresh flag leaf weight	Spike number per m ²	Harvest Index	Straw yield	Grain yield
Block	2	54.16 ^{ns}	78.3 ^{ns}	3632.4 ^{ns}	0.013472 ^{ns}	2873549 ^{ns}	1044299 ^{ns}
Cultivar	1	643.58 ^{ns}	125.2 ^{ns}	10379.1 ^{ns}	0.006804 ^{ns}	22542058 [*]	9468576 ^{**}
Error 1	2	265.79	721.2	1740.2	0.022136	960445	26196
Foliar application time	2	13.01ns	253.4 ^{ns}	1130.1 ^{ns}	0.035593 [*]	441124 ^{ns}	1078234 ^{ns}
Cultivar × Foliar application time	2	104.37ns	1133 ^{ns}	4365.5 ^{ns}	0.002763 ^{ns}	562077 ^{ns}	141708 ^{ns}
Error 2	8	75.23	1031.6	2243.5	0.011396	727030	412564
Foliar application	4	142.85 ^{**}	551.8 [*]	2904.9 ^{**}	0.014187 [*]	284805ns	337170 ^{**}
Foliar application × Cultivar	4	110.52 [*]	485 ^{**}	1816 ^{**}	0.002077ns	558546ns	256065 ^{**}
Foliar application × Foliar application time	8	122.5 ^{**}	569.9 ^{**}	2442.9 ^{**}	0.014245 [*]	719723ns	211779 ^{**}
Foliar application × Foliar application time × Cultivar	8	74.03ns	585.8 ^{**}	1573.9 ^{**}	0.004249ns	1464138 ^{**}	277027 ^{**}
Error 3	48	44.27	171.9	418/8	0/005477	491595	75992
C.V. (%)		20.1	17.1	5.2	21.4	25.1	18.8
							19

* و **: به ترتیب غیرمعنی‌دار و معنی‌دار در سطوح ۵٪ و ۱٪ ns: non significant , * and **: Significant at 5% and 1% of probability levels, respectively

جدول ۲- میانگین صفات زراعی و عملکرد ارقام گندم تحت تاثیر سطوح مختلف محلول پاشی عناصر کم مصرف

Table 2. Means of wheat cultivars agronomic characteristics and yield under effects of foliar application of microelements

Cultivars	Foliar application time	Foliar application	Spike number per m ²	Straw yield	Grain yield	Biological yield
						Kg/ha
Azar2	GS32	control	337.3 ^c	2943 ^{ab}	2430 ^a	5372 ^{a-e}
Azar2	GS32	Pure water	368.6 ^{abc}	3248 ^{ab}	1933 ^{a-e}	5181 ^{a-e}
Azar2	GS32	manganese sulfate	403.6 ^{abc}	2563 ^b	1881 ^{a-f}	4444 ^{a-e}
Azar2	GS32	zinc sulfate	330.6 ^c	3557 ^{ab}	1998 ^{a-d}	5554 ^{a-e}
Azar2	GS32	boric acid	376.6 ^{abc}	2823 ^{ab}	1578 ^{a-f}	4400 ^{a-e}
Azar2	GS37	control	414 ^{abc}	3676 ^{ab}	2096 ^{abc}	5772 ^{a-d}
Azar2	GS37	Pure water	390.7 ^{abc}	3522 ^{ab}	1067 ^{b-f}	4589 ^{a-e}
Azar2	GS37	manganese sulfate	365.3 ^{bc}	5059 ^a	1717 ^{a-f}	6776 ^a
Azar2	GS37	zinc sulfate	378.7 ^{abc}	2657 ^{ab}	1200 ^{b-f}	3858 ^{b-e}
Azar2	GS37	boric acid	396.7 ^{abc}	2744 ^{ab}	1479 ^{a-f}	4222 ^{a-e}
Azar2	GS64	control	404.7 ^{abc}	3006 ^{ab}	1700 ^{a-f}	4706 ^{a-e}
Azar2	GS64	Pure water	394.7 ^{abc}	3335 ^{ab}	1838 ^{a-f}	5173 ^{a-e}
Azar2	GS64	manganese sulfate	384.7 ^{abc}	3668 ^{ab}	2215 ^{ab}	5883 ^{abc}
Azar2	GS64	zinc sulfate	394.7 ^{abc}	2930 ^{ab}	1543 ^{a-f}	4473 ^{a-e}
Azar2	GS64	boric acid	398 ^{abc}	3700 ^{ab}	2232 ^{ab}	5932 ^{ab}
Homa	GS32	control	377.3 ^{abc}	2111 ^b	1643 ^{a-f}	3754 ^{b-e}
Homa	GS32	Pure water	404.7 ^{abc}	2490 ^b	1159 ^{b-f}	3650 ^{b-e}
Homa	GS32	manganese sulfate	437.7 ^{ab}	2380 ^b	1379 ^{a-f}	3758 ^{b-e}
Homa	GS32	zinc sulfate	401.3 ^{abc}	2174 ^b	1141 ^{b-f}	3314 ^{b-e}
Homa	GS32	boric acid	428.7 ^{ab}	2507 ^b	1161 ^{b-f}	3667 ^{b-e}
Homa	GS37	control	434 ^{ab}	1786 ^b	900 ^{def}	2686 ^e
Homa	GS37	Pure water	432 ^{ab}	2533 ^b	908 ^{def}	3441 ^{b-e}
Homa	GS37	manganese sulfate	456 ^a	2284 ^b	709 ^f	2993 ^{cde}
Homa	GS37	zinc sulfate	363.3 ^{bc}	1972 ^b	1236 ^{b-f}	3208 ^{b-e}
Homa	GS37	boric acid	356.3 ^{bc}	2981 ^{ab}	1291 ^{a-f}	4271 ^{a-e}
Homa	GS64	control	389.3 ^{abc}	2794 ^{ab}	1197 ^{b-f}	3992 ^{a-e}
Homa	GS64	Pure water	420.7 ^{abc}	2202 ^b	806 ^{ef}	3008 ^{cde}
Homa	GS64	manganese sulfate	402.7 ^{abc}	1841 ^b	965 ^{c-f}	2806 ^e
Homa	GS64	zinc sulfate	384 ^{abc}	2731 ^{ab}	1380 ^{a-f}	4111 ^{a-e}
Homa	GS64	boric acid	372.7 ^{abc}	1631 ^b	1299 ^{a-f}	2930 ^{de}

در هر ستون میانگین‌های دارای حرف یا حروف مشابه در سطح احتمال ۵٪ اختلاف معنی دار ندارند.

In each column, means with same character(s) have no significant difference at 5% of probability level
 GS32: tillering GS37: stem elongation GS64: flag leaf emerging

References

- Ahangari A (2007) Evaluation of effective traits on drought resistance in wheat. Journal of Agricultural and Natural Resources Engineering Organization 5(18): 42-46. [In Persian with English Abstract].
- Arif M, AsifShehzad M, Bashir F, Tasneem M, Yasin G, Iqbal M (2012) Boron, zinc and microtome effects on growth, chlorophyll contents and yield attributes in rice (*Oryza sativa* L.) cultivars. African Journal of Biotechnology 11(48): 10851-10858.
- Berglund DR (2002). Soybean production field guide for north Dakota and northwestern Minnesota. Published in cooperative and with support from the North Dakota Soybean Council, 136p. Available online at: <http://library.ndsu.edu/tools/dspace/load/?file=/repository/bitstream/ha>
- Bozoglu H, Ozcelik H, Mut Z, Pesken E (2007) Response of chickpea (*Cicer arietinum* L.) to zink and molybdenum fertilization. Bangladesh Journal of Botany 36(2): 145-149.
- Datir RB, Apparao BJ, Laware SL (2012) Application of amino acid chelated micronutrients for enhancing growth and productivity in chili (*Capsicum annum* L.). Plant Sciences Feed 2(7): 100-105.
- El-Majid AA, Knany RE, El-Fotoh HGA (2000) Effect of foliar application of some micronutrients on wheat yield and quality. Annal Agricultural Science 1: 301-313.
- Fageria NK (1992) Maximizing crop yields. Marcel Dekker, New York. 274 pp.
- Feizi-Asl V, Valizadeh G (2003) Effect of time and nitrogen on yield of raifed wheat. Jornal of Soil and Water 17(1): 29-38. [In Persian with English Abstract].
- Ghaderi J, Malakoti MJ (1999) Effect of method and time of application of manganese sulfate and microelements on yield and quality of wheat. Journal of Soil and Water 12(6): 45-52.
- Grotz N, Guerinot ML (2006) Molecular aspects of Cu, Fe and Zn homestasis in plants. Biochimistry and Biophys Acta 1763(7): 595-608.
- Hotz C, Brown KH (2004) Assessment of the risk of zinc deficiency in populations and options for its control. Food and Nutrient Bulletin 25: 94-204.
- Kabata-Pendias A, Pendias H (1999) Biogeochemistry of trace elements, Second Edition, Wyd. Nauk. PWN, Warsaw, Poland.
- Kohnaward P, Jalilian J, Pirzad A (2012) Effect of foliar application of micronutrients on yield and yield components of safflower under conventional and ecological cropping systems. International Research Journal of Applied and Basic Sciences 3(7): 1460-1469.
- Malakoti MJ, Geibi MN (2000) Determining critical limit of effective nutrient elements in soil, plant and fruit (second ed). Nashre Amozesh Keshavarzi. [In Persian with English Abstract].
- Maralian H (2009) Effect of foliar application of Zn and Fe on wheat yield and quality. African Journal of Biotechnology 8(24): 6795-6798.
- Mosavi SR, Galavi M, Ahmadvand M (2007) Effect of zinc and manganese foliar application on yield, quality and enrichment on potato (*Solanum tuberosum* L.). Asian Journal of Plant Science 6(8): 1256-1260.
- Reynolds MP, Ortiz-Monasterio JI, McNab A (2001) Application of physiology in wheat breeding. International Maize and Wheat Improvement Center (CIMMYT), 240 pp.
- Sadana US and Nayyar VK (1991) Response of wheat on manganese deficient soils to the methods and rates of manganese sulphate application. Fertilizer News 36: 55-70.
- Seifi-Nadergholi M, Yarnia M, Rahimzade Khoei F (2011) Effect of zinc and manganese and their application method on yield and yield components of common bean (*Phaseolus vulgaris* L. CV. Khomein). Middle-East Journal of Science Resarch 8(5): 859-865.
- Seilsepour M (2007) The study of Fe and Zn effects on quantitative and qualitative parameters of winter wheat and determination of critical levels of these elements in Varamin plain soils. Pajouhesh and Sazandegi 76: 123-133. [In Persian with English Abstract].
- Shahrokh N, Khourgami A, Nasrollahi H, Shirani-Rad AH (2012) Effect of iron sulfate spraying on yield and some qualitative characteristics in three wheat cultivars. Annals of Biological Research 3(11): 5205-5210.
- Swarup A, Sharma DP (1993) Influence of top dressed nitrogen in alleviating adverse effects of flooding on growth and yield of wheat in a sodic soil. Field Crops Research 35: 93-100.
- Weggler BR, Graham D, Melaugin MJ (2003) The influence of low rates of arid-dried on yield and phosphorus and zinc nutrition of wheat (*Triticum durum* L.) and barley (*Hordeum vulgar* L.). Australian Journal of Soil Research 41:293-308.
- Welch RM, Graham RD (2004) Breeding for micronutrients in staple food crops from a human nutrition perspective. Journal of Experimental Botany 55: 353-364.
- Yassen A, Abou El-Nour EAA, Shedeed S (2010) Response of wheat to foliar spray with urea and micronutrients. Journal of American Science 6 (9): 14-22.
- Yilmaz A, Ekiz H, Torun B, Gultekin I, Karanlik S, Bagci SA, Cakmak I (1997) Effect of different zinc application methods on grain yield and zinc concentration in wheat grown on zinc-deficient calcareous soils in Central Anatolia. Journal of Plant Nutrient 20 (4-5): 461-471.
- Zadoks JC, Chang TT, Kanzal CF (1974) A decimal code for the growth stages in cereals. Weed Research 14: 415-421.